

ко раздранѣ, и съ еднѣ малкѣ агнешкѣ кожѣ върху му; понеже и Марійка такожде бѣше, по извѣстнѣ причинѣ, много бѣдно облечена всякога, то хората были ги зели за просяцы. Тѣ имѣ принесли малко хлѣбѣ; младата дѣвойка была пріела единѣ откѣсѣ за момчето, което было гладно, сетнѣ побързала да си отиде заедно съ него, и влѣзла въ коріѣжтѣ.

Германѣ помисли малко время, послѣ попыта да ли господарѣтъ на чифликѣтъ отъ Ормо не доходи на Фуршѣ.

— Да, му ся отговориха; той замина отъ тука на конѣ малко время слѣдѣ като си отиде момичето.

— Тичешкомѣ ли караше той конѣтъ подирѣ неіѣ ?

— А, вый го познавате, видися, е? Каза съ смѣхѣ кръчмарѣтъ на мѣстото, до когото ся допытваше. Да, наистинѣ; той е единѣ діаволесанѣ халосанѣ юнакѣ за да тича подирѣ момытѣ. Но азѣ не мысля чи той е можилѣ да допристигне това момиче; при всичко чи, найпослѣ, ако бѣше іѣ видѣлѣ

— Стига ми това, благодаря ви! И той припна, или, по-добрѣ, хвъркна и ся намѣри тоз'часѣ въ уборѣтъ на Леонарда. Хвърли набрѣзо самарѣтъ върхѣ грѣбѣтъ на Сивѣжтѣ, възсѣдна іѣ на мигѣ, и пуснася съ голѣмѣ бързинѣ къмѣ коріѣжтѣ на Шантлунѣ.